

Овако се не понашају побједници.

Толико ствари се издешавало у међувремену, да се многим чини како је од 30. августа 2020. прошло 3650, а не 365 дана. Шта смо, дакле, могли да видимо током претходних годину дана?

Вјерујемо да ову мисао дијели већина грађана Црне Горе, посве независно од тога како су гласали на претходним парламентарним изборима. Толико ствари се издешавало у међувремену, да се многим чини како је од 30. августа 2020. прошло 3650, а не 365 дана.

Годишњице су, пословично, резервисане за осврт на учињено, тако да ни ова није изузетак. Шта смо, дакле, могли да видимо током претходних годину дана?

На једној страни, имали смо вишемјесечне преговоре о формирању Владе Црне Горе, обиљежене сукобом између актуелног премијера и листе на чијем је челу био, а чињеница да се, од дана изгласавања повјерења новој извршној власти, непрестано прича о њеној реконструкцији свакако не улива повјерење ни у стабилност нове већине ни у ефикасност саме Владе.

Споро и неконзистентно. Надасве, нелојално према народу који је извојевао побједу. Борба за што већи утицај сваког појединачног политичког чиниоца и мимоилажења међу њима јесу разумљиви, али компромитовање велике побједе над злом, богами, није. Нико нема право да, у име личних и страначких амбиција, приватизује или доводи у питање тежњу народа за правдом и бољим животом. У том смислу, недопустиво је и узмицање пред захтјевима шовиниста и криминалаца којима би, јасно и гласно, требало послати поруку идентичну оној коју су добили 30. августа 2020. године. Садржина те поруке је врло једноставна: идеја о искоришћавању, тлачењу и прогону дијела становништва је апсолутно неприхватљива и, надајмо се, трајно историјски поражена.

На једној страни, имали смо вишемјесечне преговоре о формирању Владе Црне Горе, обиљежене сукобом између актуелног премијера и листе на чијем је челу био. Надасве, нелојално према народу који је извојевао побједу. Борба за што већи утицај сваког појединачног политичког чиниоца и мимоилажења међу њима јесу разумљиви, али компромитовање велике побједе над злом, богами, није

Прошлогодишњом побједом је отворен хоризонт могућности: како ће та генерацијска прилика бити искоришћена, зависи понајвише од чинилаца нове већине. Ред је да они којима је повјерено руковођење државом – и по ширини и по дубини – покажу одговорност, јер ова исцрпљена земља нема много поправних испита, а ни мандати не трају вјечно. Коцкање са сопственим животом је глупо, а коцкање са судбином цијелог народа – морално недопустиво. Тога би морали да буду свјесни сви чиниоци нове већине: они, наиме, дугују народу, а не обратно и никаква накнадна памет им, у случају неуспјеха, не може служити као искупљење.

На другој страни, имали смо и имамо посла са структурама које су, 30. августа 2020,

поражене на изборима и од тада до данас, сасвим очекивано, раде на контроли штете, између осталог и тако што проблематизују ама баш све што није на фону њиховог шовинистичко-криминалног менталног склопа. Њихова сегрегациона политика није добила адекватан постизборни одговор, него јој се, почесто, подилази. Разлози за такав дефетизам мање су важни од чињенице да је он, у сваком случају, недопустив.

Такође, позадина многих сумњивих послова није ни загребана, а не мањка ни особа које се, умјесто из Спужа, оглашавају са друштвених мрежа, дијелећи лекције и пријетећи вендетом. Треба бити начисто са тим: ДПС и сателити нијесу и не могу бити никакав партнер у изградњи Црне Горе

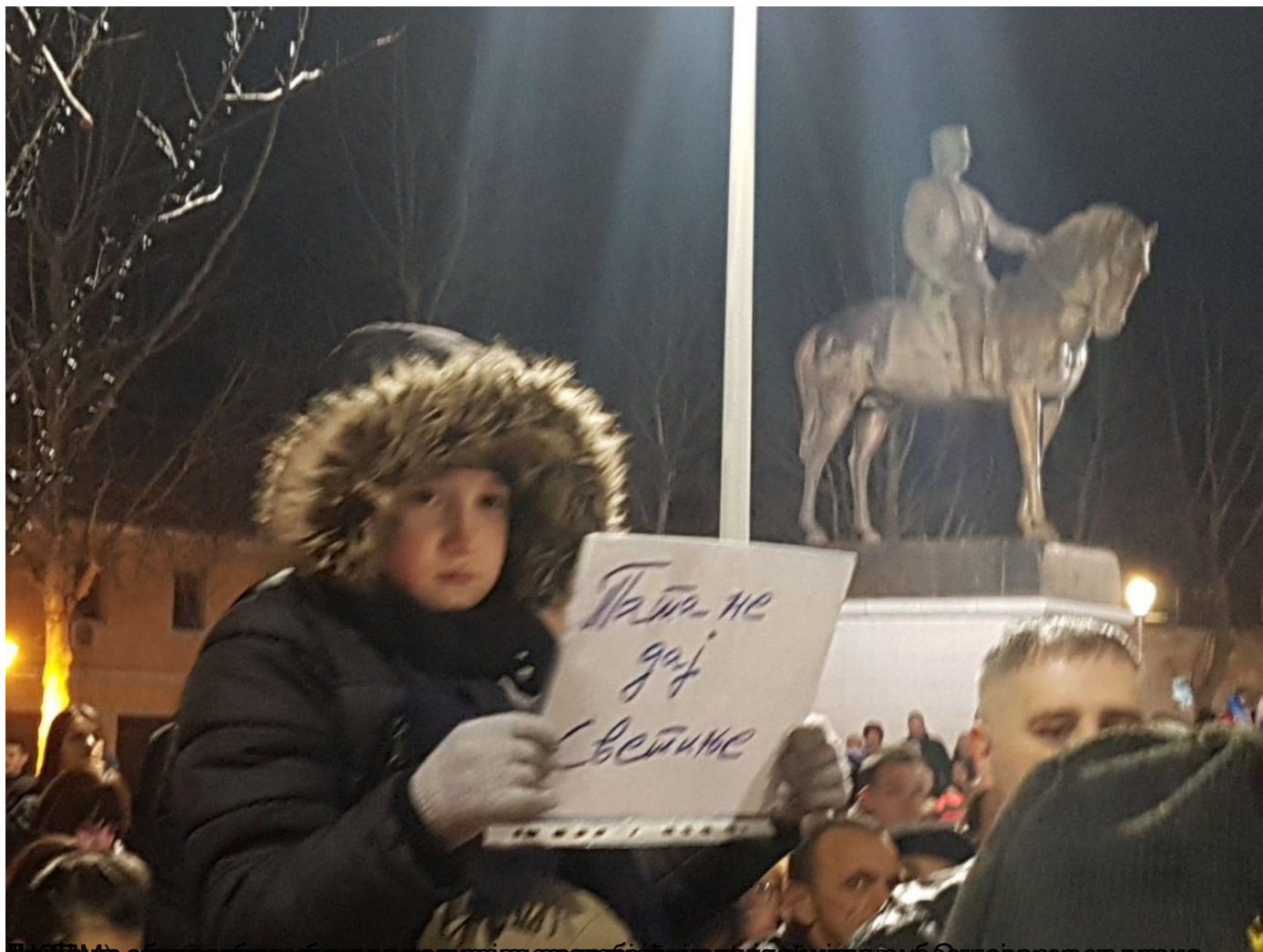
Такође, позадина многих сумњивих послова није ни загребана, а не мањка ни особа које се, умјесто из Спужа, оглашавају са друштвених мрежа, дијелећи лекције и пријетећи вендетом. Треба бити начисто са тим: ДПС и сателити нијесу и не могу бити никакав партнер у изградњи Црне Горе као пожељног мјеста за живот. Не постоји никакво здраво ткиво у тим организацијама, а једина разлика коју је могуће направити међу њима стаје у питање да ли постоји умијешаност у криминалне активности. У зависности од одговора на то питање, неке би, у сређеној држави, чекало суочавање са законом, а остали би, напосто, морали да се навикну на околности у којима сегрегација није легитиман политички избор. Привођење к познанију права неће ићи тако што ће се рачунати на нечију савјест. Можда би, за промјену, требало примјењивати законе. Свима који су у позицији да дјелају, а калкулишу са сопственим рејтингом, треба да буде јасно да, шта год чинили, блаћење у медијима иза којих стоји шовинистичко-криминална структура неће изостати.

Годишница победе - Између поноса и разочарана

Пише: „Пленум 083“

уторак, 31 август 2021 01:00

Др. Ј. М. убуве зва тв да сам пра мича свако брђу дестру на ду јавно мб едјор се не према.